

2013/14

Основна Школа „Горан Остојић“

Новинарска секција

Број 9

*„НЕКА МУДРОСТ
ОСВЕТЛИ НАШ ПУТ,
НЕКА ЉУБАВ
ВОДИ НАШЕ
КОРАКЕ А СЕЋАЊЕ
НА ПРОШЛОСТ
НИКАД НЕ
ИЗБЛЕДИ“*

ШКОЛСКИ БИЛТЕН 2013-14

БИЛТЕН УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ГОРАН ОСТОЈИЋ“ ЈАГОДИНА

Школски билтен ОШ „Горан Остојић“

Његово славно име носи наша школа

Хуманост, достојанство, знање, способност и одговорност су особине које су га красиле. Био је војник, командант, а пре свега велики човек.

Био једном такав човек који је својим телом заштитио дете у унакрсној ватри.... Био једном један војник који је енглеску новинарку, ухваћену у недозвољеном преласку границе, лично спровео и извукао из заседе терориста... Био једном један изузетан војник, један пилот једриличар, један потпуковник, један херој и витез...

Био једном велики Горан Остојић!

Садржај

Његово славно име носи наша школа	1
Дечја недеља	2
Продужени боравак	3
Наградни темат	4
Трагом великих писаца	5
Наши такмичари	8
Васкршњи час	11
Екскурзије	12
Угледни часови	14
Посете разним дешавањима	15
Смех је лек	16

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

Када говоримо о Дечјој недељи и њеном значењу и значају, често смо склони да кажемо: „Штета што се овако обележава само једна седмица, када би све требало да буду посвећене деци! Истина је да деца то заиста и заслужују, а на нама свима је да се потрудимо да бар ову посебну седмицу учинимо лепом, испуњеном и незаборавном.

Наши ученици су имали свакодневно активности у оквиру обележавања Дечје недеље од 7.10. до 12.10.2013

Субота је био Породични дан, ученици су заједно са родитељима имали спортске активности. Играли су кошарку, фудбал, стони тенис и навијали једни за друге...

Осликавање школског дворишта на тему „Поглед с наше стране“

Ролеријада

Представа и маскенбал

Продужени боравак

Са радошћу и поносом објављујемо да је од школске 2013/14 отворен продужени боравак за ђаке првог и другог разреда.

Ово ће многим родитељима који имају пуно обавеза омогућити да се њихова деца у својој школи пре или после наставе додатно друже, играју, раде домаће задатке, ужинају, ручају ...

наменски опремљен простор који задовољава прописане услове и стандарде

„Човек не може оставити боље наследство човечанству од добро образованих људи.“

Рад у продуженом боравку одвија се према предвиђеном плану и програму који обухвата:

- Поштовање индивидуалних и заједничких интереса ученика
- Развијање радних навика код ученика
- Развијање образовних, естетских и стваралачких способности ученика
- Васпитање здраве социјално прилагођене и емоционално стабилне особе
- Помоћ родитељима у васпитању и образовању њихове деце

Нека мудрост осветли наш пут, нека љубав води наше кораке, а сећање на претке никада не избледи...

Софија Коновалов 5-1

Љубав. Кратка реч, а тако много значи... Она је смисао живота, највеће богатство свих нас, она свима треба да буде водиља.

Све на свету почиње и завршава се љубављу. Мада, када се родимо, ми плачемо. Када неког изгубимо, опет плачемо. Али, да нема љубави, не бисмо ни плакали, били бисмо равнодушни. Свуда око нас трагови љубави остављају свој печу ; топли зраци сунца који нас греју, мајчин поглед који нас милује, очев чврст и заштитнички загрљај који пружа сигурност, капи кише које жедну земљу напајају, мачићи који се безбрижно играју док их мајка посматра...

Љубав је свуда! У школи се поготову осети на сваком кораку љубав. Знате онај осећај кад смо мали, првачићи, у страху, а учитељица нас чврсто загрли и пожели добродошлицу у нови свет. Све теткице које нам спремају оброке, наставници који нам поклањају знање, сви нас они с много љубави уводе у живот и праве од нас добре људе.

Љубав је инспирација многим уметницима и због љубави су настала нека од најлепших дела. Моја сестра је пре неки дан читала „Антигону“ и једна реченица јој се јако допала, толико да је одштампала и залепила на врата собе. Та реченица гласи : „ За љубав, не за мржњу ја сам рођена!“

А постоје и оне друге љубави, оне које ми по први пут осетимо у петом, шестом разреду, оне стидљиве, али најјаче љубави које су и најлепше... Моји родитељи кажу да се баш те љубави најрадије сећају и да ће их вечно памтити. Међутим, љубав не значи много у животу ако немамо и мудрост. Најчешће се са мудрошћу везују нечије године, због тога и треба увек да будемо уз наше баке, деке, ујаке, тетке... Од њих можемо много да научимо јер су они прошли много више од нас, а и значи им сваки трен који проведемо са њима. Наши преци су учитељи живота, учитељи мудрости који нам несебично нуде своје искуство и грешке да на њима учимо, поштујемо и сећамо се њихових вековних патњи и жртава које треба да су нам наук за будућност.

Свима нама љубав треба да буде звезда водиља и сви треба да волимо јер љубав обогаћује наше животе и боји нашу стварност у срећне боје, а уз мудрост наших предака, будућност ће нам бити не само лепша него и испуњенија.

Наш велики писац Данило Киш је 1984. године у свом есеју „Савети младом писцу“ рекао је следеће: „Твоје речи су најдрагоценије, а тебе најмање коштају.“ Наши мали писци поделили су своје речи и мисли са нама...

Драга личност мог детињства

Од тренутка када сам дошла на свет, моја мајка је уз мене за све што ми је потребно у животу.

Жена црне косе, браон очију и ниског раста, неуморна и спремна увек да ми помогне. Он је мој друг, пријатељ и мајка. Као две најбоље другарице често причамо, смејемо се и играмо. Понекад је затекнем туђину, па се и ја растужим. Али она то примети, загрли ме и каже да је само уморна. Док сам била мала, посећивала ми је сву пажњу овог света како бих ја била задовољна и весела. Остављала је своје послове и испуњавала моје жеље. Па и сада када сам порасла, ништа се није променило у вези њеног понашања. Само су моје жеље мало другачије. Она је мој фризер и шминкер, мој саветник и критичар. Упорна сам и желим да успем у свему, а томе ме је она научила. Слушам је пажљиво и желим да она буде поносна на мене. Увек ћу памтити њене речи: “ Само чврстим кораком напред и успећеш у животу!”

Детињство ми је прелепо и препуно среће, а велику заслугу за то има моја мајка.

Томић Јована 4-3

Застава жута

Кишни су дани и кишне ноћи
И ово неће брзо проћи
Јер јесен хладна тек је стигла
И заставу своју високо дигла.

Вијори сада жута боја
Јесен је издала наређења
цвоја:
„Уништи сваки зелени кутак
Сад је дошао мој тренутак !“

Томић Јована 4-3

Мој родни крај у срцу носим

Гледајући зелена поља, враћајући се из школе, моје срце све више заокупљује лепоту мог родног краја.

Цвркут веселих птица, које се радују правим зрацима сунца који се пробијају кроз густе облаке, дају снагу вредним ратарима да обрађују своје њиве. Жагор деце чује се са свих страна, играјући се лоптом уживају у свежем ваздуху који доноси благи поветарац. Ходејући дишем пуним плућима, очарана оним што ме окружује. Лепота мог краја никог не може оставити равнодушним. Са доласком топлих дана, све је више шетача крај реке Белице која протиче кроз нјега. Културне вредности које мој родни крај поседује, музеј воштаних фигура, привлачи велики број туриста. У аква парку, такође долази велики број посетилаца, али се одржавају разне манифестације и такмичења. Зоолошки врт представља омиљено место за најмлађе, али и за љубитеље животиња.

Путовала сам са родитељима на многа места, али лепота мог родног краја, скромност народа који ту живи не може се поредити ни са једним местом јер лепоту мог родног краја ћу вечно носити у срцу.

Андријана Јевтић 4-3
Трнава

Дани мог детињства

II награда на такмичењу поводом Месеца књиге

Ђорђе Николић, VII/3 -

Већ неколико месеци имам жељу да напишем нешто о свом детињству, јер осећам да оно пролази, ближи се крају, а многе ствари не бих желео да заборавим. Доста радим на свом понашању, трудим се да будем озбиљнији и одговорнији, па се често и постидим да признам да ме неке дечје игре још увек привлаче. Дане свог детињства углавном сам провео играјући се са друштвом разних игара, најчешће напољу, далеко од очију одраслих. И пре поласка у школу правио сам разне несташлуке по кући и у вртићу, али је све то постало много занимљивије када сам кренуо у школу и упознао ново друштво са којим сам све то удесетостручио. Сећам се чаробних зима када смо обично провоцирали дечаке из старијих разреда тако што смо их гађали грудвама, а затим бежали колико нас ноге носе. Углавном сам ја био омрзнут међу тим старијим дечацима, па сам због тога најчешће ја и испаштао, али ме то никада није спречавало да их поново гађам, а затим безглаво бежим. Увек сам радио баш оно што не треба и никад ме није привлачило ништа што има везе са безбедношћу. Кад већ пишем о свом детињству, не могу а да не поменем Наше дрво- омиљено дрво моје дружине, смештено лево од терена за кошарку у нашем школском дворишту. И данас обожавамо да се на то дрво пењемо, али драж није у пењању, него у скривању да нас дежурни наставници не примете. Драж је, такође, у пењању на сам врх, јер оне шишарке са нижих грана не значе нам баш много; оне са врха, оне недоступне, некако су одувек биле најлепше. Вероватно због труда који је уложен да бисмо их дохватили, али и због висине ризика да нас одрасли не примете. И до данас сам остао један од најбољих пењача на Наше дрво, јер никад нисам размишљао о паду, од своје четврте године када сам почео да се верем по дрвећу. То мојим родитељима и дежурним наставницима никако није ишло у главу, као ни мени њихова наредба да престанем са пењањем, па сам увек једини био ухваћен и силом натеран да сиђем са највиших грана. Један такође битан тренутак мог одрастања је онај када ми је досадило да се кући враћам увек истим, најкраћим и најбезбеднијим путем. Тада је поичело уживање и са својом дружином сам храбро откривао најразличитије путеве за које до тад нисам ни знао да постоје. Неки од њих били су врло заобилазни, али утолико интересантнији и пуни искушења да се оглушимо о строге родитељске прописе. На таквом једном дугом путовању од школе до куће, откривам улаз на градилиште које се налазило у мом комшилуку. То одмах постаје наше омиљено свратиште на повратку из поподневне смене, јер тада радника на градилишту више није било. Први сам признао страх од улажења у то незавршено здање које онда постаје наше место за превазилажење страха од мрака. Свако од нас је морао да прође иницијације- шетња нормалним ходом по мраку кроз приземље зграде, где смо један по један улазили на мали задњи улаз, а излазили на широки предњи, где су сви остали дочекивали онога ко је прошао и честитали му. Као и Наше дрво, и ова грађевина добила је своје име- звали смо је Кућа зграде и јако нам недостаје од кад је завршена и уселена. Поред свега овога, много сам волео и да се санкам.

Признајем, волим и сад, а моја стрма улица савршено је место за то, јер док падам, имам осећај да падам под правим углом и то невероватном брзином. Уживање је још веће када при тој брзини ударим о један брежуљак који ме високо одбаца па сам приморан да напустим санке које настављају саме, док и оне не ударе у дрво.

Могао бих ја још дуго овако јер сећања су бројна. Сигуран сам да су и неки други дечаки проживели сличне ствари. Сигуран сам и да се овим мојом лудоријама ближи крај, не зато што ја то желим, него зато што се од мене очекује да се коначно уозбиљим, одрастем, понашам одговорно, у складу са својим годинама. Зато кажем: „Збогом, детињство!“, а не знам да ли то стварно мислим.

Пуфница је чудо

Волим псе, корњаче, птице... Тачније, волим све животиње; све што лети, гмиже, мекеће или лаје, али највише волим своју Пуфницу.

Већ сте, вероватно, претпоставили да је у питању нека животиња, али још не знате која. Нећу вас више држати у неизвесности, Пуфница је мачка, али не било каква, већ једна посебна мачка.

Има црну дугу длаку и црни пуфнасти реп, по чему је, погађате, добила име. Ноге су јој тако чупаве да изгледа као да има модерне црне чизмице. На потпуно црном телу једино сијају велике жуте очи које би и најхрабријег посматрача у мраку могле да препадну.

Али није она страшна, воли да се игра, скаче по кући, преврће, јури свој реп. Моја мама је "одушевљена" када Пуфница чупка ресе тепиха и свуда около оставља своје длаке. Помислили бисте да много воли да се игра. Да, али само када она то хоће и када је добро расположена. Тада трчи по кући, удара по ногама столица и прави свакакви враголије. Најсмешније је када не види да је прозор затворен а одлучно крене на терасу и тако јако удари о исти прозор да падне и не зна шта се догодило. Вероватно у тренутку преброји све звездице, али за пар дана поново изведе исту сцену. Обожавам да је посматрам и да се играм са њом. Понекад дуго седим на тепиху и мазим је. То ме некако смирује. Кад је не примећујем, дође до мене и шапама ми вуче руку да је чешкам и мазим. Најчешће је послушам, узем њену четку и кренем да је чешкам, а она легне, преде и ужива.

Пуфница је као неко дете. Има чак и своју играчку - мало плаво мече које стави испод главе, као јастук. Лежи углавном на леђима. Тада ме подсећа на чупаву сјајну стазу. Док спава, зна и да захрче, а кад сања, испушта неке чудне звуке. С њом никад није досадно.

Највише од свега ипак воли да једе и спава. Најсрећнија је када јој напуним чинију гранулама. Брзо је испразни, попије воду и опет легне. Баш зато и изгледа као пуфнаста лопта.

Додала бих још и то да је јако лења, увек гладна, не лови мишеве, али да је неким чудом заслужиласву моју љубав, али и пажњу осталих чланова моје породице. Ако је будете упознали, ни ви нећете остати равнодушни! Будите сигурни у то, јер Пуфница је чудо!

Теодора Пурић, 6/1

Учесници
општинских,
окружних и
републичких
такмичења

„Велики
стварају
велико
добри
трајно.“

Предмет	Ученик	Разр.	Наставник	резултат	Такмичење
Српски језик	Михајло Ђорђевић	5.	В. Радић	2. место	Општинско
	Јован Веселиновић		В. Радић	2. место	
	Сања Митровић		Ј. Кнежевић	3. место	
	Ђорђе Стевановић	6.	Г. Танић	3. место	
	Анастасија Маринковић	7.	Ј. Кнежевић	3. место	
	Невена Грујић	8.	И. Ђорђевић	2. место	
	Теодора Грујић		И. Ђорђевић	3. место	
	Михајло Ђорђевић	5.	В. Радић	учешће	Окружно
	Јован Веселиновић		В. Радић	учешће	
	Сања Митровић		Ј. Кнежевић	учешће	
	Ђорђе Стевановић	6.	Г. Танић	учешће	
	Анастасија Маринковић	7.	Ј. Кнежевић	3. место	
	Теодора Грујић	8.	И. Ђорђевић	2. место	
	Невена Грујић		И. Ђорђевић	3. место	
Теодора Грујић	8.	И. Ђорђевић	учешће*	Републичко	
Енглески језик	Теодора Ђорђевић	8.	К. Костић	3. место	Општинско
	Лука Поповић		К. Костић	3. место	
	Теодора Ђорђевић	8.	К. Костић	учешће	Окружно
	Лука Поповић		К. Костић	учешће	
Географија	Марко Миленковић	7.	С. Рмандић	1. место	Општинско
	Драгор Радановић		С. Рмандић	2. место	
	Лука Коновалов	8.	С. Рмандић	3. место	
	Марко Миленковић	7.	С. Рмандић	2. место	Окружно
	Драгор Радановић		С. Рмандић	3. место	Окружно
	Марко Миленковић	7.	С. Рмандић	учешће	Републичко
Физика	Ђорђе Стевановић	6.	С. Станојевић	2. место	Општинско
	Бора Милетић		С. Станојевић	3. место	
	Никола Дајић		С. Станојевић	похвала	
	Александар Станојевић	7.	С. Станојевић	похвала	
	Лука Коновалов	8.	С. Станојевић	похвала	
	Ђорђе Стевановић	6.	С. Станојевић	3. место	Окружно
	Бора Милетић		С. Станојевић	1. место	
	Никола Дајић		С. Станојевић	2. место	
	Александар Станојевић	7.	С. Станојевић	2. место	
	Бора Милетић	6.	С. Станојевић	учешће	Републичко
	Никола Дајић		С. Станојевић	учешће	Републичко
Хемија	Александар Станојевић	7.	Д. Ивановић	2. место	Општинско
	Анастасија Маринковић		Д. Ивановић	3. место	
	Михаило Радосављевић		Д. Ивановић	3. место	
	Лазар Милошевић		Д. Ивановић	3. место	
	Јована Карличић		Д. Ивановић	3. место	
	Тамара Стојановић		Д. Ивановић	3. место	
	Грујић Теодора	8.	Д. Ивановић	1. место	
	Грујић Невена		Д. Ивановић	2. место	
	Милутиновић Мина		Д. Ивановић	3. место	

Предмет	Ученик	Разр.	Наставник	резултат	Такмичење
Хемија	Александар Станојевић	7.	Д. Ивановић	3. место	Окружно
	Анастасија Маринковић		Д. Ивановић	учешће	
	Михаило Радосављевић		Д. Ивановић	учешће	
	Лазар Милошевић		Д. Ивановић	учешће	
	Јована Карличић		Д. Ивановић	учешће	
	Тамара Стојановић		Д. Ивановић	учешће	
	Грујић Теодора	8.	Д. Ивановић	учешће	
	Грујић Невена		Д. Ивановић	1. место	
	Милутиновић Мина		Д. Ивановић	учешће	
	Невена Грујић	8.	Д. Ивановић	учешће	
Математика	Вељко Маловић	3.	Н. Вулић	2. место	Општинско
	Никола Илић		Н. Вулић	похвала	
	Богдан Машојевић		Н. Вулић	похвала	
	Мина Јосијевић		З. Миљковић	2. место	
	Лука Стошић	4.	О. Анђелковић	3. место	
	Михајло Антић		М. Глигоријевић	похвала	
	Ђорђе Стевановић	6.	Б. Вујчић	2. место	
	Никола Дајић		Б. Вујчић	3. место	
	Александар Станојевић	7.	М. Стојановић	3. место	
	Јована Карличић		М. Стојановић	похвала	
Александар Станојевић	7.	М. Стојановић	похвала	Окружно	
Техничко и информатичко образовање	Марија Павловић	6.	М. Николић	1. место	Општинско
	Никола Станојловић		М. Николић	3. место	
	Анастасија Маринковић	7.	С. Карличић	1. место	
	Драгор Радановић		С. Карличић	1. место	
	Јована Карличић		С. Карличић	2. место	
	Марија Павловић	6.	М. Николић	3. место	Окружно
	Никола Станојловић		М. Николић	учешће	
	Анастасија Маринковић	7.	С. Карличић	2. место	
	Јована Карличић		С. Карличић	3. место	
	Анастасија Маринковић		С. Карличић	учешће	Републичко
Јована Карличић		С. Карличић	Учешће	Републичко	
Информатика и рачунарство	Александар Станојевић	7.	В. Обрадовић	1. место	Општинско
	Лука Коновалов	8.	В. Обрадовић	2. место	
	Стефан Димитријевић		В. Обрадовић	3. место	
	Лука Стојановић	5.	В. Обрадовић	учешће	Окружно
	Александар Станојевић	7.	В. Обрадовић	2. место	
	Стефан Димитријевић	8.	В. Обрадовић	учешће	
Лука Коновалов	В. Обрадовић		3. место		
Ликовни конкурс	Ива Тешић	1.	Д. Ђорђевић	Награда на фестивалу „Витезово пролеће“	
	Илија Милојевић	1.	Д. Ђорђевић		
	Ива Трајковић	2.	Б. Димитријевић		
	Анђелија Перић	2.	Б. Димитријевић		

Учесници
општинских,
окружних и
републичких
такмичења

Њихова имена
кресе с
правом
странице
овог Билтена.
Разлика
између
успешних и
неуспешних
људи је у
једној
реченици
„Нисам имао
времена...“
Они су имали
времена за
све

???????	?????? ? ????????	2.	? . ????	???????
	?????? ? ????	3.	? . ??????	3. ????????
	??? ?? ? ????????	3.	? . ??????	???????
	??? ?? ? ????????	3.	? . ??????	???????
	? ?????? ????????	3.	? . ??? ??????	???????
	?????? ????????	3.	? . ??? ??????	???????
	?????? ? ????????	6.	? . ??????	???????
	? ??????? ? ????	6.	? . ??????	???????
	???? ? ????????	6.	? . ????	???????
	????? ????????	6.	? . ????	???????
	?????? ? ??????	8.	? . ??????	???????
???????	?????? ? ????????	2.	? . ????	???????
???????	???????	6.	? . ??????	???????

Крос РТС-а

Крос РТС-а је одржан у нашем школском дворишту 20.09.2013. са почетком у 10 часова.

Од 570 ученика на кросу је учествовало 450, са одличном организацијом професора физичког васпитања

Васкршњи час ученика веронауке трећег разреда основних школа у Јагодини

„Људи ликујте народи чујте, Христос Воскресе, радост донесе“ одзвањало је у Основној школи Горан Остојић у Јагодини, на великом Васкршњем часу у четвртак 24. априла 2014.

У светлој седмици Христовог Васкрсења у четвртак је у Јагодини по седми пут по реду одржан велики Васкршњи час за ученике основних школа трећег разреда. Ове године организатор васкршњег часа била је основна школа „Горан Остојић“ и вероучитељица Оливера Петровић Антонијевић. Учесници су били ученици трећег разреда јагодинских основних школа са својим вероучитељима. Час је започет заједничком молитвом а затим се прионуло на рад. Задатак ученика је била илустрација песмице „Људи ликујте народи чујте“. Анализа и читање ове песмице помогли су ученицима да на најбољи могући начин прикажу значај нашег најрадоснијег празника. Као што је у песмици речено а у дечијим илустрацијама приказано Светом Васкрсењу Христовом се радује целокупна Творевина Божија. И биљке и животиње и анђели као и ми људи прослављају Господа Исуса Христа и радују се Његовом Васкрсењу. За крај часа смо оставили наравно певање ове прелепе песмице. Свака група је одпевала ону строфу коју је имала за задатак да илуструје. И на крају уз заједничко појање „ Слава Ти Боже све Ти се може, Христос Воскресе радост донесе“ завршен је васкршњи час.

Дечији осмеси, дружење, заједница, љубав и радост су допринели да празник Христовог Васкрсења буде још радоснији и лепши.

Вероучитељица Оливера Петровић Антонијевић

Извештај са екскурзије 5.разреда

Сви смо јако били узбуђени неколико дана пред дуго очекивану екскурзију. Последњих дана нисмо могли ни да учимо, ни да будемо сконцентрисани на часовима, него смо мислили како ће нам бити, ко ће с ким седети...

Најзад је освануло и то јутро! Аутобус је кренуо, а у њему бука, дрека, песма. Прво смо обишли Виминацијум, археолошко налазиште близу Пожаревца. Нарочито нам се допала фонтана у којој се налази риба од камена украшена златним плочицама. Ако је додирнете, оствариће вам се жеља. Следећи локалитет био је манастир Туман у Голубачкој долини. Након краће возње, стигли смо на Сребрно језеро и уживали у шетњи поред Дунава. После језера следеће одредиште био је Лепенски вир. То је наше највеће и најзјачајније налазиште. Налази се на обали Дунава у Ђердапској клисури. Је4два смо чекали да стигнемо у Кладово и хотел „Ђердап“ где смо преноћили. Међутим, уместо спавања, по ходницима се трчало, а по собама разговарало и смејало до зоре. Ујутро смо били неиспавани и уморни, али морали смо даље до хидроелектране Ђердап. Следећа наша станица био је Неготин где смо обишли музеј Хајдук Вељка Петровића, а затим смо посетили кућу композитора Стевана Мокрањца. Након обиласка и паузе за ручак, кренули смо пут Феликса Ромулијане што је било и наше задње одредиште.

Вратили смо се кућама препуни дивних утисака и размишљања о оној екскурзији која нас тек чека.

Уна Михајловић 5-1

„Свет је књига. Онај ко не путује, прочита само једну страну.“

Извештај са екскурзије 6.разреда

Као и све генерације до сада, и ми смо једва чекали да кренемо на екскурзију. Пошли смо у 7 и 30 из Јагодине, а прво смо ишли у посети манастиру Жича. Након Жиче, следећа станица је био манастир Студеница преко Ибра. Студеница се састоји из три дела. Након детаљног обиласка, запутили смо се у манастир Градац. Ту смо чули причу о Јелени Анжујској и онда кренули пут Копаоника. Када смо стигли у хотел и сместили се, пошли смо у шетњу и у 19 и 30 сви смо били спремни за вечеру. Након вечере, уследиле су припреме за дискотеку, а узбуђење је расло. Играли смо скупа са другарима из Смедеревске Паланке, али је и томе дошао крај, па смо кренули у своје собе. До касних сати били смо окупљени у неколико соба, ћаскали и смејали се, а најмање се спавало. Следећа станица нам је била Ђавоља варош у којој смо чули занимљиву причу о пореклу њеног имена. Ручак је био у Пролом бањи. После ручка, сити, али уморни кренули смо у цркву Светог Прокопија у Прокупљу, а након те посете, кренули смо ка Јагодини. Пут је био дуг, тако нам се бар чинило и већина га је преспавала, док су остали играли игру Истина или изазов. Испред Аква парка чекали су нас насмејани родитељи, а нама ће заувек остати у сећању дестинација и разне догодовштине.

Марина Адамовић, 6-4

Извештај са екскурзије 7.разреда

27.априла у пола 8 кренули смо из Јагодине пут Београда. Тамо смо посетили Храм Светог Саве и музеј „Николе Тесле“. Из Београда смо далје кренули пут Царске баре где смо крстарили око сат времена и видели корњаче, чапље, роде, а посебно занимљива нам је била биљка Барски орах. После узбудљивог крстарења посетили смо Петроварадинску тврђаву, а онда смо се сместили у центар Новог Сада у хотел „Војводина“. Мек доналдс је наравно био обавезан ! У хотелу је било посебно узбудљиво, јер су уместо одласка у дискотеку девојчице шминкале дечаке. После доручка посетили смо Палићко језеро и зоо врт, а онда смо ту и ручали. Тамо смо возили бицикле са 4 точка за више особа. У Сремским Карловцима обавезна је била Карловачка гимназија, Саборна црква и чувена фонтана из филма „Лајање на звезде“. Прилично чудно нам је звучало предавање водича о правилима понашања у гимназији некада и сада. Све у свему било нам је весело, незаборавно и неиспавано !

Ученици Грађанског васпитања, VII/1

„Путовања и промена места дају уму нову снагу“

Извештај са екскурзије 8.разреда

Седам је сати. Смех, разговор, усхићење, радост скривају поспаност. И коначно-улазак у аутобус и полазак ! Неки су и даље зевали, а неки већ отворили своје грицке и почели разговор о томе ко ће са ким делити собу...Прво стајање било је ради посете манастиру Враћевшница. Тамо нас је дочекала дивна монахиња са изузетно занимљивом причом. Следећа станица било је село Струганик и посета родној кући Живојина Мишића. Време нам је било сунчано, тако да нам није тешко пало пешачење. Након Струганика следеће одредиште било је село Бранковина где смо одали пошту нашој великој песникињи Десанки Максимовић рецитујући стихове њене песме „Опомена“. Пошто је Ваљево јако близу, кренули смо тамо и посетили музеј који нам је омогућио путовање кроз време. У самом граду имали смо доста времена тако да смо обишли и стари део града Тешњар. Из Ваљева смо кренули пут манастира Троноша, а онда се сместили у хотел „Ројал“ у Малом Зворнику. Сутрадан прва станица нам је био Тршић, родна кућа Вука Караџића и шетња кроз његов родни крај. Следећи манастир је оставио посебан утисак ! То је манастир у Соко Граду, а носи име Владике Николаја Велимировића. У манастиру смо ручали , одморили се и окрепили за даљи пут који је водио до реке зване Година јер је дуга само 365м. Ту нас је Дрина својом бојом оставила без даха ! На овом месту настало је и највише фотографија. Иако је било хладно и кишовито, чим су се наставници склонили, сви до једног купили смо сладолед. Далје нас је пут водио на лепотицу Тару, а до ње смо застали у манастиру Рача. И онда смо кренули у дуго очекивани хотел „Оморика“. Чим смо стигли. Размилели смо се по собама, а неки су кренули у шетњу, јер је баш тог дана пао снег. Онда је пало вече и насупиле су припреме за дискотеку где смо се поштено изморили...Трећи дан је био последњи на овој екскурзији, али не и мање леп или важан. Најпре смо посетили Дрвенград где смо одгледали филм „Плави циганин“, прошетали и пошли на Шарганску осмницу. Чекао нас је чувени возић Ћира и незаборавно путовање кроз величанствене пределе---Након возића, ручали смо у ресторану Шарганска осмица и кренули пут Јагодине.

Тако нам се завршила и ова најлепша до сада екскурзија. Морамо напоменути да смо прошли за три дана кроз сва годишња доба.

Наташа Величковић, Јована Стаменковић, Анђела Шорлић

Угледни часови су по својој основној шеми и организацији структурирани на уобичајени начин, али на једном вишем и квалитетнијем нивоу. У њима ништа није потпуно ново и непознато, али је припремљено и реализовано на узоран начин, тј. за углед другима и може да послужи за пример. Због тога се и у нашој школи организују угледни часови из свих предмета од првог до осмог разреда.

Ево приказа само неких од њих:

Дана 8.11.2013. ученици, чланови секције "Млади хемичари", заједно са директорком школе и предметним наставником Душицом Ивановић посетили су поставке четири музеја у Београду:

Ученици СЕДМОГ И ОСМОГ разреда наше школе ишли су у Београд како би присуствовали извођењу представе "Зона Замфирова".

Посета је реализована у оквиру ПРОЈЕКТА Школа Без Насиља. Присутни су били чланови драмске секције и награђени ученици.

Иако нисмо очекивали, присуствовали смо додели значајне награде "Зоран Радмиловић" за глумачко остварење, која је уручена Слободану Стефановићу у улози Манулаћа.

Под слоганом "Суперхероји науке", идеја фестивала науке је да скрене пажњу и да охрабри све младе људе који се данас у Србији баве науком и шире ентузијазам, знање и љубав како само доликује правим суперхеројима.

И наши суперхероји, учесници окружних и републичких такмичења добили су прилику да посете Фестивал науке.

Да ли сте знали:

*одрасли се насмеју око 17 пута дневно, а деца и до 300 пута;
насмешени људи живе 7 година дуже;*

*када човек почне да се смеје, истовремено се покрећу многи мишићи на лицу;
како смех "напредује" тако се "придружују" и мишићи грудног коша, затим стомака, а
када наступи фаза "пући ћу од смеха", тада у процесу смејања учествују сви мишићи у
телу човека;*

смех је заразан и зато смејте се што више!

На питање наставнице Снеже „Где се налазе зуби код кичмењака?“ Борис Милорадовић је спремно одговорио „У мозгу!“

На часу географије наша другарица иначе одликашица Марина је на питање наставника Славише „Шта је то Брисел?“, збуњено одговорила „Брисел је главни град Прага!“

Наш друг Милкић се на часу српског језика мало забунио па је рекао да је „поподне врста годишњег доба“.

Наши ученици углавном добро разумеју стране језике, али им се деси да се понекад мало збуне. Тако је наш друг Гендић на часу енглеског помешао математику и језик, па је рекао „Имам само две речи да кажем-одрубите му главу!“ Мало се забројао...

И на српском је показао своје знање тј. Незнање изговоривши: „Ја много добро знам падежи!“

На истом часу Теодора је помешала матерњи и енглески језик, па је рекла следеће: We have lived in this house since две хиљаде шесте године...“

Док су иста Теодора и Лара погађале одговор на питалицу „Пчела јесте, бумбар није. Шта је то?“, Теодора је закључила „Осица !!!“

Нашем другу петак Вељку рачунање није баш јача страна. Најпре је закључио да је његов друг рођен 30. фебруара, а убрзо је питао „колико кошта ово јаје од 20 динара...“

Заштити планету ову, другу немамо нити ћемо је добити!

И не очекуј од природе више него што си јој дао!!!

**ОСНОВНА ШКОЛА „ГОРАН ОСТОЈИЋ“
ЗЕЛЕНГОРА ББ
35000 ЈАГОДИНА**

ТЕЛ: 035/223-214

Е-ПОШТА: OS.GORAN@OPEN.TELEKOM.RS

**ВЕБ САЈТ: WWW.OSGORANOSTOJIC.EDU.RS
WWW.OSGORANOSTOJIC.NASASKOLA.RS**